

**NNKY:n ja NMKY:n Maailmanliiton
maailmanyhteyden rukousviikko**

8–14.11.2015

LET THERE BE HOPE

Eläköön toivo

Kiitokset

Me kiitämme pastori **Jacob Maforoa** arvokkaasta panoksestaan tämän kirjasen päivittäisiin hartausteksteihin. Jacob on Caldwellin ja Corbinin Yhdistyneiden metodistikirkkojen (Kansas, USA) pastori ja Zimbabwen NMKY:n entinen pääsihteeri.

Haluamme myös kiittää: Adam Leach, Christine Davis, Kazuki Yamane, Lloyd Muriuki, Helene Gomis, Kathleen Maksymec, Timothy Thairu ja Toshimasa Yamamoto.

Kannen suunnittelu ja taitto: Skhumbozo Myeza.

Käännös: Anne Lagerstedt, Suomen NNKY-liitto

Kirjasen tekstejä on lupa kopioida tai lainata, kun mainitsette lähteen.

Tämä kirjanen on saatavilla verkossa osoitteessa: www.worldywca.org ja www.ymca.int,

suomeksi: www.ywca.fi

SISÄLLYSLUETTELO

Kiitokset	2
Puheenjohtajien viesti	3
PÄIVÄ 1: Kun olen masentunut ja onneton	5
PÄIVÄ 2: Diakonia... Teemmekö tarpeeksi?	7
PÄIVÄ 3: Kun luonnonvoimat tuhoavat	9
PÄIVÄ 4: Minut hakattiin!	10
PÄIVÄ 5: Nouse... ota lapsi ja hänen äitinsä ja paetkaa...	14
PÄIVÄ 6: Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa...	16
PÄIVÄ 7: Kutsu hartauteen	18
Raamatunlukusuunnitelma 2015–2016	20

Puheenjohtajien viesti

"Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia..."
2. Kor. 4:8

Jumala on uskollinen ja näyttää itsensä meille; hän osoittaa meitä kohtaan lempeyttänsä ja laupeuttansa. On totta, että pahalla on suuri valta, ja voimme kokea kaikenlaisia onnettomuuksia, luonnonkatastrofeja ja sotia. Järjellä on vaikeaa ymmärtää tätä kaikkea. Näemme ja koemme työssämme masentavia asioita jatkuvasti: aineellisia tuhoja, joiden keskeltä etsimme loukkuun jääneiden ihmisten ruumiita. Kuulemme korvia huumaavan itkun ja valituksen, kun ihmisten elämä mullistuu pysyvästi. Tämä kaikki on osa meidän saamaamme kutsumusta. Työmme ei ole helppoa, mutta meidät on kutsuttu jatkamaan sitä kuoleman, vainon ja epätoivon uhalla.

Meitä muistutetaan: "Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia..." (2. Kor. 4:8). Siksi me emme anna periksi emmekä peräännä pahuuden voimien edessä.

Samaan aikaan muutamme nuorten, naisten ja yhteisöjen elämää, joiden parissa toimimme. Tiedämme myös, että työllämme on vaikutusta maailmanpolitiikkaan. Esimerkiksi Afrikan unionin ja monet Afrikan maat ovat juuri hyväksyneet yhteisen kannan ja päätöslauselmat lapsiavioliittoja vastaan, asia jota olemme ajaneet jo vuosia. Olemme myös jatkaneet työskentelyä monilla alueilla kestävän kehityksen tavoitteiden uudelleen määrittelemiseksi.

Viime vuoden rukousviikon jälkeen maailmalla on tapahtunut paljon järkyttäviä asioita. Siksi tämä vuosi on ollut yksi vaikeimmista vuosista aikoihin. Tänä vuonna NNKY/NMKY:n rukousviikko kutsuu meitä todistamaan maailmassa kärsittyjä tragedioita: terrori-iskuja, konflikteja, sotia, sairauksia sekä lukemattomia ihmisoikeusloukkauksia. Lista on loputon! Mutta uskomme edelleen, että työllämme on merkitystä.

Kun me nyt kokoонnumme yhteen tänä rukousviikkona, pohdimme hetken näitä asioita ja rukoilemme ilossa ja toivossa, ahdingossa kestävinä ja hellittämättöminä (Room. 12:12). ME KAIKKI, YHDESSÄ JA YHTENÄ. Olosuhteet saattavat tuntua toivottomilta, paha voi tuntua ylivoimaiselta ja kärsimys jatkuu eri muodoissaan. Mutta meillä on viesti kaikille kansoille, jotka joutuvat kohtaamaan kipua päivittäin: "...Illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo." (Psalmi 30: 5b).

Pimeys kestää hetkisen vain, pian väistyy synkkä yö
Sanat uudet me opimme; maailmasta uudesta kantautuu sanoma toivon
Pois maailmasta väistyy pahuus ja kärsimys
Kun Jumala meille tuo valtakuntansa
Ihmisten ja luomakunnan sovitus on meidän toivomme
Toivon me pidämme elossa, eikä epätoivo enää koskaan palaa

Olkaamme Jumalan rakkauden sanansaattajia. Kun kuljemme ihmisten kanssa rinnakkain käsi kädessä, toivosta tulee todellinen. Näinä pimeyden ja epätoivon hetkinä, anna meidän tuoda valoa. Ankeuden keskelle auta meitä tuomaan elävää toivoa, tietoisuutta Jumalan suojelusta ja Jeesuksen Kristuksen rukousta muistellen: "En kuitenkaan pyydä, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahalta." (Joh. 17:15). Emme ole yksin; sillä tiedolla rohkaistukaamme ja rohkaiskaamme muita – tämä

kärsimys ei murskaa meitä! Jumala palauttakoon maan päälle rauhan. Meillä on etuoikeus olla osa suurta tehtävää, toivon palauttamista ja Jumalan luomakunnan sovituksista.

Työmme vie meidät paikkoihin ja ihmisten luo, jotka ovat vaikeuksissa ja joka vuosi me saamme rukousviikosta innoitusta. Niitä, jotka eivät osallistu, olisi kannustettava antamaan aikaansa tälle elintärkeälle perinteelle, jonka tarjoavat NNKY/NMKY henkilöstö ja vapaaehtoiset.

Tämän viikon hartaudet perustuvat erilaisiin kokemuksiimme ja realiteetteihin, jotka liittyvät henkilökohtaiseen kärsimykseen, luonnonkatastrofeihin, naisiin kohdistuvaan väkivaltaan, muuttoliikkeen ahdinkoon ja globalisoituneeseen terrorismiin. Meidän on pysyttävä toiveikkaina, avuliaina ja jatkettava myönteisen muutoksen voimana maailmassa.

Kutsumuksemme on pitää toivo hengissä epätoivon ja vainon aikoina ja avustaa tarpeessa olevia. Uskomme perusta on Toivo. Meidän on säilytettävä uskomme Jumalan armoon ja hänen lupauksiinsa: "Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta." (Luuk. 4:18–19).

Deborah Thomas Austin

Puheenjohtaja

NNKY:n Maailmanliitto

Peter Posner

Puheenjohtaja

NMKY:n Maailmanliitto

PÄIVÄ 1: Kun olen masentunut ja onneton

Raamatunlukukappaleet: Psalmi 121:2 ja 2. Kor. 4:8–9

Joudumme ajoittain kohtaamaan haasteita: saatamme sairastua, menettää rakkaan tai joutua taloudellisiin vaikeuksiin. Vastoinkäymiset voivat ajaa meidät epätoivoon, oma ahdistus, menetys ja suru voivat hukuttaa meidät vihaan, epäuskoon ja kiukkuun. Alakuloisuus ja toivottomuus valtaavat mielen helposti.

Voimmeko alakuloisina löytää toivoa ja uutta voimaa? Psalmi julistaa: "Minä saan avun Herralta, häneltä, joka on luonut taivaan ja maan..." (Ps 121: 2). Kipu on todellinen, sitä on kaikkialla. Mekin olemme nähneet ja tunteneet kipua. Olemme kokeneet menetyksiä. Ja kyllä, olemme itkeneet. Meidän laulumme tänään on toivon ja rohkaisun laulu; se on uudistumisen laulu. Heikko sanokoon, että olen vahva. Köyhä julistakoon, että olen rikas. Heikkouden hetkinämme Jumala antaa meille voimaa.

Tällaisissa tilanteissa voimme myös pohtia monia myönteisiä asioita elämässämme, ilon, mielihyvän ja toivon hetkiä.

Katastrofi muuttaa elämän rajusti. Meidät haastetaan sopeutumaan uuteen arkeen ja uusiin tosiasioihin. Haasteena on selviytyminen. Liikkumatilaa ei näytä löytyvän, varsinkaan olosuhteissa, jotka jatkuvat epämääräisinä. Tämän viikon aikana NNKY:t ja NMKY:t ympäri maailmaa kokoontuvat rukoilemaan toivon säilymisen puolesta. "Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja." (2. Kor. 4:8–9)

Kärsimyksen ja kivun keskellä kysytään, mikä antaa energiaa ja innoitusta nousta sängystä päivittäin. Riippumatta siitä, onko tragedia sinun elämässäsi vai oletko vapaaehtoisena auttamassa katastrofialueella, tunnet kipua. Vainon ja kuoleman uhkaa on käytetty pelottelemaan ihmisiä ja saamaan heidät antautumaan. Työssämme joudumme joka päivä ja kaikkialla kokemaan uhkailua ja nöyryytystä. Me selviämme kyllä tällaisista vastoinkäymisistä. Löydämme innoituksen ja toivon siemeniä. Tiedämme sydämässämme, ettemme voi tinkiä työssämme. On noustava jälleen, ja niin me teemme. Tiedämme, että olemme vahvoja tekemään muutoksia. Saamme vahvuutemme tekemällä sitä, mikä on oikein.

Ei vaino eikä kidutuksen ja kuoleman uhkakaan voita hyvää. Mikään ei estä meitä, "ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." (Room. 8:38–39).

Kun olen masentunut ja onneton, uskoni antaa minulle toivoa!

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Miten selviydyt terveyden, rakkaasi tai omaisuutesi menetyksestä?
- Kerto tapauksesta, jossa olit hyvin loukkaantunut, mutta onnistuit pääsemään sen yli. Mikä oli käännekohta? Mistä löysit toivoa ja innoitusta jatkaa eteenpäin elämässä?
- Miten käsitellään masennusta?
- Miten voimme valaa toivoa vakavasti masentuneeseen?
- Kuinka me voimme oppia pysymään positiivisena ja toiveikkaana silloin, kun meitä koetellaan eniten?

Kuunneltavaksi lopussa

”**Kuin taivasiin**” (Kari Tapio) <https://www.youtube.com/watch?v=qhgxoyXWJhs>
 (“**You Raise Me Up**” <https://www.youtube.com/watch?v=Rkkw8RhH9ck>)

Kuin taivasiin

Kun maahan oon nyt lyöty kuinka voisin
 Mä löytää tien, en viittojakaan nää
 Nyt maailmalta valmis kotiin oisin
 Sä vihdoin tuu ja ainiaaksi jää

Kuin taivasiin, sä nosta mua nyt jälleen
 Kuin taivasiin, taas päälle vuoren sen
 Elää voin, kun kanssasi näin kuljen
 Kuin taivasiin, sun vierelläs mä meen (x3)

Rukous

Rakas Herra, ainut turvamme. Kuka muu voisi meitä auttaa maan päällä kuin sinä? Elämän haasteet pyyhkivät ylitsemme kuin tulvavedet, mutta olet luvannut, ettet koskaan jätä etkä hylkää meitä. Me pidämme kiinni tuosta lupauksesta tietäen, että sinä olet uskollinen Jumala. Kun koemme masennusta ja surua, muistamme, että mikään ei voi koskaan erottaa meitä rakkaudestasi. Olkoon toivomme ja uskomme ankkuroituna sinuun nyt ja ikuisesti.

PÄIVÄ 2: Diakonia... Teemmekö tarpeeksi?

Raamatunlukukappale: Luuk. 4:18–19

Kreikan sana diakonia tarkoittaa muun muassa palvelua, ja sen juuret ovat kristillisissä kirjoituksissa. Diakonit suorittavat kaikenlaisia opetus-, palvelu- ja sielunhoitotehtäviä.

Jos me kaikki tekisimme parhaamme, maailma olisi parempi, turvallisempi ja onnellisempi paikka. Valitettavasti liian usein hukkaamme tilaisuuden auttaa ja valaa toivoa kärsiville. Kuinka monta kertaa olet katsellut toisaalle, kun ihmisiä vahingoitetaan? Kuinka monta kertaa olet ajatellut, että en minä, tehköön joku muu tällä kertaa. Meillä on liiankin tuttuja tekosyitä olla ryhtymättä toimiin. Olivatpa syyt mitkä tahansa, tällä viikolla meillä on mahdollisuus pohtia niitä ja voimme päättää katsoa esteitä edemmäs. Voimme kysyä itseltämme vaikeita kysymyksiä ja auttaa toisiamme tarjoamaan rehellisiä vastauksia. Miksi emme auta?

Jeesus Kristus on luonut meille hyvän pohjan. Hänestä tuli sorrettujen ja alas painettujen vahva puolestapuhuja, kun hän aloitti työnsä. Hän asetti itselleen hyvin kunnianhimoisen tehtävän julistaen: "Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta." (Luuk. 4:18–19). Jeesus ei menettänyt tehtävänsä tähtäyspistettä. Hän samastui niihin, jotka tarvitsivat apua, ja puhui heidän puolestaan. Sama tehtävä, jonka Jeesus esitteli yli kaksi tuhatta vuotta sitten, on voimassa tänäänkin. Köyhyys on edelleen keskuudessamme, samoin ovat vangit, monet hatarista poliittisista syistä vangitut. Kaikkialta maailmasta kuulemme kertomuksia sorrosta sekä järjestelmien ja hallitusten epäoikeudenmukaisuudesta. Mutta olemme edelleen toiveikkaita. Teemmekö tarpeeksi? Millaista on meidän diakoniamme tänään?

Julistettuaan tehtävänsä "Jeesus kulki sitten kaikissa kaupungeissa ja kylissä. Hän opetti synagogissa, julisti ilosanomaa taivasten valtakunnasta ja paransi kaikki ihmisten taudit ja vaivat." (Matt. 9:35). Meitä myös kutsutaan toimintaan. Tehtävämme on konkreettisin toimin haastaa sortavia järjestelmiä ja tuoda toivoa epätoivoisille ihmisille. Jeesus puhui paljon tehtävästään, siitä mihin hän uskoi ja visiostansa paremmasta maailmasta. Jeesuksen työ kesti kolme vuotta, joka on myös elinkaari monille hankkeille. Erona on, että hän todella teki vaikutuksen, kuten hän totesi alussa. Teemmekö tarpeeksi? Miten voimme olla varmoja työmme tehokkuudesta? Kun epäonnistumme, niin miksi näin kävi? Mikä meitä pidättelee? Monissa tapauksissa avuksi ei riitä vain ruoka ja suoja. On tartuttava perimmäisiin syihin.

Avuton sivustakatsominen, sääli ja empatia eivät riitä. On ryhdyttävä toimiin. Mutta teemmekö tarpeeksi? Tämä on päivän kysymyksemme. Meitä kutsutaan olemaan sorrettujen, kärsivien ja syrjäytyneiden puolella. Tehtävämme on pitää toivoa hengissä keskellä kaikenlaisia sortoa. Voimme tarjota myönteisen muutosvoiman maailmalle.

Auttamatta jättäminen silloin kun voisimme tehdä jotain, on todellakin paljon pahempi tragedia. Jeesus selitti tämän Laupias samarialainen -vertauksessaan (Luuk. 10:25–37). Tämä vertaus antaa meille vinkkejä palvelutehtäväämme varten. Meidät on kutsuttu auttamaan ja palvelemaan, ei palveltaviksi. Olemme veljämme ja sisartemme vartijoita. Vertaus on selitys kysymykseen, "... Kuka on minun lähimmäiseni?" Luvatkamme, ettemme enää koskaan vain istu ja katsele. Tiedämme miten paljon maailmassa on kipua ja kärsimystä. Jatkakaamme epäoikeudenmukaisuuden vastustamista ja konkreettista auttamistyötä. Teemme osuutemme omalla tavallamme. Emme ohita niitä, jotka tarvitsevat apuamme. Tuomme epätoivoisille toivoa. Ja kyllä, me jatkamme sorrettujen ja syrjäytyneiden puolesta puhumista.

Joten, teemmekö tarpeeksi?

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Diakonia viittaa apuun, jota annamme epäitsekästi sitä tarvitseville. Miten tämä näkyy nykyisessä NNNKY/NMKY:ssä?
- " Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta."(Luuk. 4:18–19). Keskustele tämän raamatunkohdan merkityksestä omassa tehtävässäsi.
- Jaa kokemus siitä, miten sinä tai ryhmäsi piditte yllä toivoa kärsiville ihmisille.
- Missä tilanteissa voimme pitää toivoa hengissä yhteisössämme? Miten voimme saada toisia ihmisiä vaikuttamaan vielä voimakkaammin?

Kuunneltavaksi lopussa

<https://www.youtube.com/watch?v=EcXOkht8w7c>

Here I am Lord (Tässä olen, Herra)

I, the Lord of sea and sky,
I have heard My people cry.
All who dwell in dark and sin,
My hand will save.
I who made the stars of night,
I will make their darkness bright.
Who will bear My light to them?
Whom shall I send?
Here I am Lord, Is it I, Lord?
I have heard You calling in the night.
I will go Lord, if You lead me.
I will hold Your people in my heart.

I, the Lord of snow and rain,
I have borne my people's pain.
I have wept for love of them, They turn away.
I will break their hearts of stone,
Give them hearts for love alone.
I will speak My word to them
Whom shall I send?
Here I am Lord, Is it I, Lord?
I have heard You calling in the night.
I will go Lord, if You lead me.
I will hold Your people in my heart.

Rukous

Herra, olet kutsunut meidät palvelemaan. Anna meille anteeksi, kun olemme itsekkästi keskittyneet mieluummin omien kuin lähimmäistemme tarpeiden täyttämiseen. Opetä meitä palvelemaan aivan kuten sinä teit: julistaen evankeliumia, vapauttaen sorretut ja vangit ja eheyttämällä heidät.

PÄIVÄ 3: Kun luonnonvoimat tuhoavat

Raamatunlukukappale: Matt. 9: 37–38

NNKY/NMKY:t ovat aktiivisesti mukana katastrofiavun toimittamisessa kohteisiinsa. Yhdistykset ovat kuitenkin ylityöllistettyjä, koska niillä ei ole riittävästi henkilöresursseja, koulutusta ja varusteita mennä vaikeille katastrofialueille. 2015 rukousviikkoa vietetään samaan aikaan kun maailmassa kohdataan viime tragedioiden vaikutuksia: terrorismin, luonnonkatastrofien, nuorison avuttomuuden, massapakolaisuuden jne. Nämä ovat vain muutamia esimerkkejä, jotka ovat ajankohtaisia ja masentavia. Tavoittemme tällä rukousviikolla on löytää uutta innoitusta ja uusia toivon siemeniä sekä saada energiaa ja hengen virvoitusta näinä haastavina aikoina. Tänään keskitymme pääosin luonnonkatastrofeihin.

- Vapaaehtoisten tarve lisääntyy: katastrofien taajuus, laajuus, monimutkaisuus ja erilaisuus, esimerkiksi tsunamit, kuivuus, tornadot, tulivuorenpurkaukset ja maanjäristykset vaativat lisää ihmisiä tekemään avustustyötä. Viimeisen 20 vuoden aikana 4,4 miljardia ihmistä on kärsinyt luonnonkatastrofien aiheuttamista tuhoista. Ne ovat häirinneet yhteisöjen elämää monin tavoin ja kääntäneet vuosien kehitystyön taaksepäin. Elintarvikkeiden ja puhtaan veden puute on haitannut. Haasteemme on suojella ympäristöä, joka ruokkii meidät, pitää vedet puhtaina ja istuttaa metsiä.
- Avuttomuudentunteet: Katastrofien keskellä kohtaamme valtavia haasteita. On helppo tuntee avuttomuutta, kun elämä mullistuu yhdessä yössä. Uusia sosiaalisia ja psykologisia ongelmia nousee eteen yhtäkkiä. Miten voimme pysyä myönteisinä tällaisissa tilanteissa?
- Uupumus ja väsymys: suuret haasteet pelottavat ja uuvuttavat. Miten kohtaamme uudet sosiaaliset ja psykologiset haasteet, miten jaksamme pysyä myönteisinä?
- Aina katastrofin tapahtuessa maailmanlaajuiset vetoamukset lähetetään järjestöille, hallituksille ja yksityisille ihmisille. Ryhdymmekö toimii? Vai toivomme, että joku muu tekisi sen? Miten reagoimme, kun edessämme on terveysuhkia, luonnonkatastrofeja, konflikteja tai terrorismia?
- Haasteemme ovat moninaisia: ebola, maanjäristykset, terrorismi, lentokoneonnettomuudet, tornadot, pakolaisten hukkuminen merellä, raekuurot, tulipalot, öljyvuodot... Lista on loputon. Monet ihmiset ovat välttäneet kuoleman, mutta heidän elämänsä on rankasti muuttunut: vammautumista, omaisuuden ja rakkaiden menetystä. Kaiken tämän keskellä jatkamme toivon siementen etsimistä. Kaikki nämä ihmiset ovat naapureitamme, veljiämme ja sisariamme riippumatta siitä, missä he sijaitsevat maantieteellisesti. He huutavat apua. Mitä aiomme tehdä?
- On monia tapoja auttaa katastrofeista toipuvia yhteisöjä. Joskus voimme tarjota apua vain yhteisöille, mutta muina aikoina voimme auttaa yksilöitä toipumaan ja selviytymään. Voimme lähettää vapaaehtoisia tai tarjota taloudellista ja aineellista tukea. On tärkeää säilyttää ihmisten arvokkuus ja kohdella heitä arvokkaasti ja kunnioittavasti silloinkin, kun kaikki on menetetty. Jokainen tarvitsee mahdollisuuden elää. Meillä ei ole varaa kääntää selkäämme apua tarvitseville. Jeesus kohtasi hylkiöitä ja spitaalisia ja paransi heidät (Matteus 8: 1–4). Hän opetti Laupiaan samarialaisen esimerkillä, että meillä ei ole varaa kääntää selkäämme tarvitseville. (Luuk. 10: 25–37).

Ylivoimaisiltakin tuntuissa tilanteissa on paljon asioita, joita nuoret, yhteisöt, NNKY:t ja NMKY:t ovat tehneet ja voivat tehdä auttaakseen.

Tässä muutamia suuria katastrofeja ja mitä niistä on opittu - joitakin hyvin huomionarvoisia ja rohkaisevia:

- Tsunami – laajamittaista avunantoa, jossa opittiin, miten tärkeää on olla paremmin valmistautunut.
- Filippiinien taifuuni – NNKY ja NMKY olivat valmiita tarjoamaan ruokaa, vettä ja suojaa taifuunin uhreille jo ennen monia muita!
- Ebola-epidemia – NNKY ja NMKY voimaannuttivat paikallisia yhteisöjä ja nuoria koko hätätilanteen ajan ja osoittivat sopeutumiskykyä jatkuvasti muuttuvassa hädässä.
- Nepalilainen maanjäristys – kristilliset yhteisöt mukaan lukien NNKY ja NMKY, veivät ruokaa, vettä ja suojaa alueille, joihin muut eivät yltäneet. Heidän solidaarisuutensa ja empatiansa on tunnustettua.

Älä koskaan luovuta! Pidä toivo hengissä.

Käytännön toimia

- varautuminen – Miten valmistaudumme ja valmistelemme muita. Monet NNKY:t ja NMKY:t ovat kehittäneet katastrofihallintastrategian, jossa hahmotellaan miten vähennetään katastrofien riskiä tulevaisuudessa ja miten niihin vastataan.
- jatkotoimenpiteet – Henkilökohtaisella ja ryhmätasolla omasta kunnosta ja positiivisuudesta huolehtiminen. NNKY/NMKY-väki kertoi, että he kaikki huolehtivat toisistaan koko vaikean ebola-ajan.
- muiden esimerkin seuraaminen – Esimerkiksi nuoret naiset ottivat johdon ebolan puhjettua ja antoivat tärkeää tietoa yhteisöilleen, miten taudilta piti suojautua.
- viestintä – Auttamiskokemuksista oppimista. Filippiinien NMKY haluaa jakaa kokemuksiaan ja oppia, miten Nepalilainen NMKY vastasi katastrofiin. Opimme toisiltamme miten meistä tulee vahvempia.
- Ole valmiina kohtaamaan odottamaton – kriisit ovat usein toimintamahdollisuuksia, jotka muutoin eivät olisi olleet mahdollisia. Kriisit lisäävät myös mahdollisuuksia solmia uusia liittoutumia, kannustaa muita liittymään meihin, auttaa ja ryhtymään toimiin, jotta voimme vaikuttaa paremmin.

Kun luonto on tuhoisa, muistamme, että se tarjoaa myös perustarpeemme.

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Jaa konkreettisia kokemuksia katastrofitilanteista, joissa olit suoraan tai välillisesti osallisena.
2. Millaisia uskomuksia meillä on luonnonkatastrofeista? Kuinka voimme tasapainottaa luonnon joskus tuhoavia voimia sen positiivisten ja ravitsevien puolien kanssa?
3. Miksi meidän pitäisi olla mukana katastrofiavussa? Mikä on meidän mahdollisuutemme auttaa? Miten voimme liittyä osaksi muita?
4. Milla tavalla voisimme auttaa kärsiviä yksilöitä ja yhteisöjä arvokkaasti ja kunnioittavasti?
5. Miten pidämme toivoa hengissä katastrofialueilla? Ja mitä me teemme lieventääksemme tilannetta?

Kuunneltavaksi lopussa:

In Christ Alone / (Yksin Kristuksessa)

<https://www.youtube.com/watch?v=rjiiF83q7G0>

In Christ alone my hope is found,
He is my light, my strength, my song;
this Cornerstone, this solid Ground,
firm through the fiercest drought and storm.
What heights of love, what depths of peace,
when fears are stilled, when strivings cease!
My Comforter, my All in All,
here in the love of Christ I stand.

In Christ alone! Who took on flesh
Fullness of God in helpless babe!
This gift of love and righteousness
Scorned by the ones he came to save:

Till on that cross as Jesus died,
The wrath of God was satisfied -
For every sin on Him was laid;
Here in the death of Christ I live.

There in the ground His body lay
Light of the world by darkness slain:
Then bursting forth in glorious Day
Up from the grave he rose again!
And as He stands in victory
Sin's curse has lost its grip on me,
For I am His and He is mine -
Bought with the precious blood of Christ.

Rukous

Maa on Herran ja kaikki mikä siinä elää. Olemme luomuksesi ja elämämme päivät on numeroitu kämmenellesi. Opetä meitä laskemaan päivämme niin että saisimme viisaan sydämen palvella sinua ja ihmiskuntaa.

PÄIVÄ 4: Minut hakattiin!

Raamatunlukukappale: Matt. 25:31–40

Tänä vuonna julkaistussa YK:n raportissa väitetään, että huolimatta merkittävästä sukupuolten välisen tasa-arvon edistymisestä viimeisen 20 vuoden aikana, naisiin kohdistuva väkivalta "jatkuu hälyttävän korkealla tasolla". Tämä ei ole yllättävää. Naisia hallitaan maailmassa taloudellisesti, fyysisesti, sosiaalisesti ja oikeudellisesti. Tämä sukupuoleen perustuva väkivalta ja erityisesti naisiin ja lapsiin kohdistuva väkivalta ovat edelleen poliittisille päättäjille ja ihmisoikeuksien puolustajille keskeinen huolenaihe. Pelkästään tänä ja viime vuonna olemme kuulleet kauhistuttavia tarinoita raiskauksesta ja väkivallasta eri puolilta maailmaa. Monet uhreista oli lapsia, joita vielä pakotettiin naimisiin raiskaajiansa kanssa. Islamilaiset ääriyhmät tekivät seksuaalista väkivaltaa sadoille tytöille ja naisille. On helppo menettää uskonsa ja tuntea avuttomuutta, kun kuulemme näistä tapahtumista.

Miten voimme pitää toivoa hengissä näkemämme kauhun keskellä? Olemalla tietoisia näistä tapahtumista ja keskustelemalla niistä voimme saada koko maailman tuomitsemaan teot (esim. "Bring Back Our Girls" -kampanja) ja ryhtymään toimiin periksi antamatta. Tämä sukupolvi, enemmän kuin mikään aikaisempi, on aktiivisesti työskennellyt yhdessä maailmanlaajuisesti naisiin kohdistuvaa väkivaltaa vastaan. Meidän on edelleen vastustettava näitä epäkohtia, edistettävä naisten ja tyttöjen ihmisoikeuksia sekä aktiivisesti vastustettava haitallisia käytäntöjä, kuten lasten avioliittoja.

Kun näemme naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa, haastamme sen. Olemme saaneet aikaan valtavaa sosiaalista kehitystä, jonka varaan voimme rakentaa. Meillä on toivoa muutoksesta kohti parempaa. Toivo on muutoksen väline ja ohjain halulle toimia. Ilman toivoa ei ole kieltä, jolla ilmaista muutosta, ei tilaa jossa voi jakaa sitä mitä on opittu eikä strategiaa, jolla yhdessä voimme pyrkiä muutokseen. Toivo on voima, jolla muutamme ajattelua, jota maailma tarvitsee sukupuoleen perustuvan väkivallan kitkemiseksi.

Kristilliset järjestöt, sellaiset kuin meidän, ovat elintärkeitä toivon ja toiminnan paikkoja. Historiallisesti, uskonto ja perinne ovat yhdessä ylläpitäneet rakenteita ja ylläpitäneet naisiin kohdistuvan väkivallan jatkuvuutta. Aivan kuten Raamattua ja kirkkoa voidaan käyttää hallitsemisen välineitä, niitä voi käyttää tukemaan tasa-arvoa ja rauhaa perheen sisällä. Raamattu on lähde, joka pitää toivoa hengissä:

Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa 1:26–27 mies ja nainen yhdessä ovat Jumalan kuva. Nimenomaan yhdessä!

Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa 2:23 mies vahvistaa, että nainen on luu hänen luustaan; ei vain samanarvoinen, vaan täsmälleen samaa ainetta kuin hän. Mies ja nainen sopivat täydellisesti yhteen ja vasta naisen luomisen jälkeen luomistyö "on hyvä". Miehen yksinäisyysongelma (1. Moos. 2:18) on ratkaistu. Nainen viimeisteli miehen luomisen.

Täydellisessä tilassa, Edenin puutarhassa, on selvää, että miehet ja naiset ovat tasavertaisia. Asenteet, jotka ylläpitävät miesvaltaa, johtavat lopulta naisiin kohdistuvaan väkivaltaan, joka tuomitaan itse luomisessa. Naiseen kohdistuva väkivalta on siten väkivaltaa miestä itseään vastaan ja heikentää myös miestä itseään.

Se että nainen on osa miestä, joka tekee molemmista täydellisen, osoittaa, että naiset ja miehet ovat tasa-arvoisia, samaa luomistyötä. Tämä on työssämme muutoksen sydän, jota meidän on puolustettava työmme kautta.

Minut hakattiin, mutta turvani uskossa uudistaa voimani

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Kuinka julkisesti ihmiset paikkakunnallasi keskustelevat naisiin kohdistuvasta väkivallasta?
2. Mitä aluehallinto tekee naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi paikkakunnallasi?
3. Kuinka voimme vastata väkivallantekoihin naisia kohtaan sekä omassa yhteisössämme että koko yhteiskunnassa? Miten voimme vahvemmin mobilisoida toimintaa?
4. Kun joku on raiskattu, se vaikuttaa voimakkaasti hänen identiteettiinsä. Miten tuemme raiskauksen uhreja saamaan takaisin heidän ihmisarvonsa? Mitkä palvelut ovat tehokkaimpia?

Kuunneltavaksi lopussa:

We Shall Not Give Up the Fight/ (Emme anna periksi)

<https://www.youtube.com/watch?v=YZBGWLYaZvY>

South Africa

We shall not give up the fight, we have on-ly start ed, we have on-ly start ed, we have on-ly start ed.

We shall not give up the fight, we have on-ly start-ed, we have on-ly start-ed, we have on-ly start-ed.

2. Together we'll have victory,
hand holding hand.
3. Never, ever put to flight,
we're bound to win.

1 *La lucha no terminó,
sólo ha comenzado.*
2 *La victoria llegará,
dándonos la mano.*
3 *Nunca nos doblegarán,
unidas hasta el fin.*

1 *Nous n'abandonnerons pas le combat,
nous avons seulement commencé*
2 *Ensemble nous gagnerons,
la main dans la main.*
3 *Même pourchassés,
nous allons gagner*

Rukous

Isä, kosketa sydäntämme rakkaudellasi. Opeta meille, miten olla lempeä ja hellä veljillemme ja erityisesti sisarillemme. Olkoon ykseys ja rakkaus luomakuntasi perusyksikköjä. Olkoon nimesi ikuisesti ylistetty.

PÄIVÄ 5: Nouse... ota lapsi ja hänen äitinsä ja paetkaa...

Raamatunlukukappale: Matt. 2:13–15

Vuonna 2013 noin 232 miljoonaa ihmistä, yli 3,2 prosenttia maailman väestöstä, asui synnyinmaansa ulkopuolella. Suurimmalle osalle näistä ihmisistä maastamuutto on toivotie ulos epätoivosta. ... jotkut pakenevat fyysistä väkivaltaa ja poliittista epävakautta, toisia houkuttaa vieraan maan vauraus oman köyhyyden vastapainona. Joillekin luonnonkatastrofit tekevät paikallaan pysymisen vaaralliseksi ja kestävämmäksi vaihtoehtoehdoksi. Lähes kaikille maastamuuton taustalla on halu löytää paremmat elinolot, ja se on yksi elämän vaikeimmista ja pelottavimmista päätöksistä.

Viime vuosikymmenen aikana kansainvälinen muuttoliike on herättänyt sosiaalisten ongelmien ja jännitteiden kasvun sekä alkuperä- että vastaanottavissa maissa.

Alkuperämaassa maastamuutto voi vähentää asuntopulan, työttömyyden ja resurssien niukkuuden aiheuttamia paineita erityisesti kehitysmaissa. Mutta paineen lievitys on lyhytikäinen. Lähtijöinä ovat usein nuoret, pystyvimmät ja pätevimmät. Se voi luoda epäsymmetrisen kaaren väestörakenteeseen ja jakaa perheitä jättäen vanhukset huolehtimaan itsestään yhä pahenevissa olosuhteissa.

Vastaanottava maa saa lisää halpaa työvoimaa, monenlaisia taitoja ja lisää kulttuurista monimuotoisuutta ja tietoa maailmasta. Tämä itsessään kuitenkin johtaa kieliongelmiin, rotusyrjinnän kasvuun, etnisten jännitteiden kasvuun ja muukalaisvihaan, alkuperäisväestön työttömyyteen ja paineen lisääntymiseen asuntojen ja julkisten palvelujen kuten terveydenhuollon ja työvoimapalvelujen tarjonnassa.

Viime aikoina olemme kuulleet muukalaisvihamielisen väkivallan noususta Afrikassa, räikeästä syrjinnästä Amerikassa ja Euroopassa ja ihmishenkien menetyksistä ihmissalakuljetuksen seurauksena Eurooppaan. Tämä näkyy erityisesti maahan laittomasti tulevien kohdalla. Maahanmuuttajat ovat varsin suojattomia, ei-toivottuja vastaanottavissa maissa ja heidät asutetaan alhaisen tulotason lähiöihin. Lisäksi pitää selviytyä kulttuurishokista ja kestää perheen muodostamien tukirakenteiden menetys.

Näin ei tarvitse olla. Yksi suurimmista maahanmuuttajien kohtaamista vaikeuksista on tuen ja kulttuuriseen järjestelmään sopeuttamisen puute, joka auttaisi heitä sopeutumaan uusiin koteihinsa. NNKY ja NMKY kaikkialla maailmassa ovat saaneet aikaan erinomaisen myönteisiä vaikutuksia maahanmuuttajayhteisöissä tarjoamalla heille tukea, jota he tarvitsevat sopeutuakseen. Ohjelmat tarjoavat muun muassa kielikursseja, alueellista opastusta, oikeudellista ja työllistymistukea, sosiaalista ja kulttuurista sopeuttamista, turvallisia tiloja ja opastusta paikkoihin, mistä maahanmuuttajat voivat hakea apua.

Ystävänä oleminen muukalaiselle ei ole koskaan ollut tärkeämpää kuin silloin, kun muukalainen on ei-toivottuna maassa, jonka kieltä hän ei osaa, josta hän ei löydä työtä ja jossa hän ei osaa etsiä kenenkään apua.

NNKY:n ja NMKY:n jäsenenä voimme toimia siltana ulkopuolelta tulijoille. Voimme liikkeemme kautta tarjota palveluja, joita maahanmuuttajat tarvitsevat, mutta voimme, mikä tärkeintä, olla psykososiaalisen tuen paikka, joka muistuttaa maahanmuuttajille, että he eivät ole yksin. NNKY/NMKY voi tulla paikaksi, jossa maahanmuuttaja voi tuntea olonsa turvallisesti ja tuetuksi riippumatta heidän alkuperämaastaan tai pakonsa syystä. Voimme antaa heille toivoa turvallisesta tulevaisuudesta ja mahdollisuuden rakentaa vastaanottomaidensa yhteiskuntaa.

Kysymyksiä pohdintaan

1. Miten maahanmuuttajia kohdellaan maassanne?
2. Mistä enemmistö maahanmuuttajista tulee maahasi ja miksi he lähtevät kotimaastaan?
3. Mitä sosiaalipalveluja ja julkista turvaa tarjotaan maahanmuuttajille alueellasi?
4. Mitä muuta voivat NNKY:t ja NMKY:t tehdä ylläpitääkseen toivoa hengissä paikkakuntasi maahanmuuttajille?

Kuunneltavaksi lopussa

Mighty to Save (Voimallinen Vapahtaja)

linkki: <https://www.youtube.com/watch?v=3Lab0SHGXkA>

Everyone needs compassion
A love that's never failing
Let mercy fall on me

Everyone needs forgiveness
The kindness of a Saviour
The hope of nations

[Chorus:]

Saviour he can move the mountains
My God is mighty to save
He is mighty to save
Forever author of salvation He rose and
conquered the grave

Jesus conquered the grave

So take me as you find me
All my fears and failures
Fill my life again

I give my life to follow
Everything i believe in
Now i surrender

Shine your light and let the whole world see
We're singing for the glory of the risen king Jesus
[2x]

Rukous

Jumala, kiitos katosta päämme päällä, vaatteista yllämme ja ruoasta lautasillamme. Pidämme usein näitä perusasioita itsestäänselvyytenä, vaikka monet tarvitsevat eivät niitä saa. Opetä meitä olemaan kiitollisia aina siitä, mitä olet antanut ja rauhasta rajoillamme.

PÄIVÄ 6: Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa...

Raamatunlukukappale: Psalmi 23

Terrorismin kasvun vaikutus nuorten kehityksen kannalta on tullut huolestuttavaa, erityisesti köyhillä ja poliittisesti epävakailta alueilla. Pelkästään tänä vuonna lukuisat sydäntä särkevät terrori-iskut viattomia ihmisiä vastaan ovat hallinneet uutisia. Al-Qaidan hyökkäys tammikuussa Charlie Hebdon toimitukseen Ranskassa kiinnitti maailmanlaajuisia huomiota. Saman kuukauden aikana Boko Haram hävitti Bagan kaupungin Nigeriassa. Tämän jälkeen Keniassa 147 Garissa University Collegen opiskelijaa kuoli huhtikuussa Al-Shabaabin iskussa. Viime vuosina uskonnon nimissä tehdyt terrori-iskut ovat johtaneet kuolemaan ja tuhansien pakoon.

Vaikka terrorismin luoma väkivallan pelko on riittävä syy huoleen, ehkä kaikkein huolestuttavinta on se, miten terroristit ovat tehneet nuorista sekä rikoksentekejiä että väkivallan uhreja. Käytännössä nuorista on tehty terrorismin kohteita ja toimijoita. Terroritoiminnan avain on nuorten, erityisesti nuorten miesten rekrytointi.

Nuorisoa ei vedetä terroristijärjestöihin ilman syytä. Heitä ei houkutella ja rekrytoida sitoutumaan väkivallantekoihin, koska he pitävät väkivallasta ja haluavat satuttaa viattomia ihmisiä. Nuoriso joutuu kärsimään työttömyyden, väkivallan, rasististen hyökkäysten, pakolaisleirien epäinhimillisten olojen ja muun sosiaalisen epäoikeudenmukaisuuden taakkaa. Kaikki tämä voimistaa nuorten tunnetta marginalisoitumisesta, mikä on luonut vahvan tarpeen etsiä elämälle selkeää tarkoitusta ja suuruutta.

Terrori-iskusta tulee siten nuorten väkivaltainen ja epätoivoinen protesti niitä asioita vastaan, joissa nuoret tuntevat itsensä syrjäytyneiksi. Nuoriin vedotaan uskonnollisilla ja poliittisilla ihanteilla, koska he etsivät epätoivoisesti elämäänsä tarkoitusta ja toimintaa, jolla on merkitystä. Terroristiryhmät luovat yhteenkuulumisen tunnetta, joka perustuu yhteiseen epäoikeudenmukaisuuden tunteeseen ja historiallisiin kipupisteisiin. Uskonnolliset fundamentalistit piirittävät nuoria, koska nämä tuntevat itsensä uhreiksi ja voimattomiksi omassa elämässään.

Ääriryhmiin liittyvät ihmiset eivät koe, että kukaan kuuntelee tai välittää heidän tarpeistaan. He eivät tunne voivansa elää turvallista elämää täynnä potentiaalia ja mahdollisuuksia. Uskonnolliset ääriliikkeet ovat suosittuja tänään, koska ne ovat intohimoisia, niillä on selkeä päämäärä ja koska ne kohtelevat liittyviä nuoria arvokkaina ryhmän jäseninä, ainakin aluksi.

Hyväntahtoisten ihmisten, hallitusten, kansalaisjärjestöjen, yritysten ja uskonnollisten instituutioiden on yhdessä pureuduttava terrorismin perimmäisiin syihin ja käsiteltävä niitä. Maailma on ratkaisevan hetken partaalla. Sotilaallinen lähestymistapa ei voi yksin voittaa terrorismia. Ellemme löydä oikeita ratkaisuja, sallimme terrorismin hallita tulevaisuuttamme. Mutta kaikkien ratkaisujen on oltava myös ratkaisuja nuorten huoltenaiheisiin. Nuorten on oltava eturintamassa taistelussa terrorismia vastaan puutumalla terrorismin perimmäisiin syihin. Tässä NNKY ja NMKY voivat johtaa ekumeenisen asiantuntemuksensa avulla ja voimaannuttaa nuoria politiikan, talouden ja kulttuurin aloilla.

Terrorismi on nuorten nykyaikainen haaste, jossa NNKY ja NMKY haastetaan olemaan osa ratkaisua. On olemassa todellinen tarve kehittää uusia strategioita interventioon, jotka poikkeavat liikkeen aiemmista toimintatavoista. NNKY:n ja NMKY:n on lisättävä nuorille omia, turvallisia tiloja ja kehitettävä uusia interventiomenetelmiä, kuten uusia aivorihityyppejä lähestymistapoja nuorten ongelmiin.

Työmme on jatkuttava voimakkaasti ja päättäväisesti. NNKY:n ja NMKY:n on vahvistettava asemaansa turvallisena paikkana nuorille, josta voi löytää opastusta, erityisesti terrorismiin alttiilla alueilla. Meidän on tuotava toivoa nuorille tunnistamalla ne nuoret, jotka ovat suurimmassa vaarassa ja työskenneltävä heidän itsensä kanssa. Meidän on tarjottava vaihtoehtoja tilaa nuorille, jotka elävät jatkuvassa epätoivossa ja

konfliktissa itsensä ja järjestelmän kanssa. Nuorten on nähtävä NNKY/NMKY toivonkeitaana, paikkana, johon he saavat kuulua ja jossa heillä on tilaa vaikuttaa paremmin kuin terroristiryhmissä. Meidän nuoremme eivät saa altistua ääriainesten ja fundamentalistiryhmien värvääjille – koska NNKY/NMKY:stä on sen sijaan tullut heidän tilansa, heidän äänensä ja vaikutusmahdollisuutensa.

Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa... mutta siellä loistaa valo

Kysymyksiä pohdittavaksi

- Miten NNKY/NMKY voisi olla vaihtoehtoinen paikka myönteisemmän nuoruuden energian kohdentamiseen? Miten voimme laajemmin mobilisoida resursseja?
- Miksi luulet terrorismin voimistuneen näin valtavasti? Miten voimme puuttua tähän?

Kuunneltavaksi lopussa

God will make a way (Herra tekee tien)

<https://www.youtube.com/watch?v=RsMAXhc0QTs>

God will make a way

Where there seems to be no way

He works in ways we cannot see

He will make a way for me

He will be my guide

Hold me closely to His side

With love and strength for each new day

He will make a way, He will make a way

Oh, God will make a way

Where there seems to be no way

He works in ways we cannot see

He will make a way for me

He will be my guide

Hold me closely to His side

With love and strength for each new day

He will make a way, He will make a way

By a roadway in the wilderness, He'll lead me

And rivers in the desert will I see

Heaven and Earth will fade but His Word will still remain

And He will do something new today

Oh, God will make a way

Where there seems to be no way

He works in ways we cannot see

He will make a way for me

He will be my guide

Hold me closely to His side

With love and strength for each new day

He will make a way, He will make a way

Rukous

Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinä suojelet minua kädelläsi, johdatat paimensauvallasi. Herra, me turvaamme sinuun tietäen, että sinä ohjaat ja suojelet jokaista askeltamme ja että sinussa tulevaisuutemme ja elämämme ovat turvattuina.

Kutsu hartauteen

Lukija: Olemme tulleet yhdessä eteesi ekumeenisena, maailmanlaajuisena yhteisönä tämän rukousviikon aikana.

Kaikki: Tuomme maailman tarpeet eteesi, Jumala.

Lukija: Liitymme käsi kädessä työskentelemään toistemme kanssa.

Kaikki: Me, sinun palvelijasi, kokoonnumme rukoilemaan kärsivien ihmisten ja alueiden puolesta.

Lukija: Puhumme monilla kielillä, mutta olemme yksi, kun pyrimme palvelemaan toivon muutosvoimana.

Kaikki: Yhdessä me työskentelemme, palvelemme ja rukoilemme.

Virsi:

VUORORUKOUS:

Lukija: Toivon Jumala, anna meille päättäväsyyttä tavoittaa toinen toisemme etsimään tapoja tuoda elävää toivoa maailmaamme.

Kaikki: Eläköön toivo!

Lukija: Rauhan Jumala, avaa silmämme näkemään ympäröivä maailma. Kutsut meidät toivon, rauhan, ja muutoksen työkaluiksi.

Kaikki: Eläköön toivo!

Lukija: Toivon Jumala, me rukoilemme maailman puolesta, jossa ihmisiä koetellaan, vainotaan ja lyödään maahan. Rukoilemme, että yhdessä löytäisimme tapoja suojella ihmisiä murskautumiselta tai hylätyksi tulemiselta. Herran nimessä: " Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä". (Room. 12:12)

Kaikki: Eläköön toivo!

Lukija: Toivon Jumala, me kiitämme kokemistamme siunauksista ja armosi voimasta maailmanlaajuisessa ja ekumeenisessa yhteisössämme, joka työskentelee tuodakseen ihmisille helpotusta, toivoa, muutosta ja toimintaa.

Kaikki: Eläköön toivo! Amen.

Virsi:

Raamattu: 2 Kor. 4:7–8 ja Hes. 17: 22–24 (lyhyt Raamattu-meditaatio voidaan pitää tässä.)

Esirukous origami-kurkien kera

Lukija: Kurki ("Tsuru" japaniksi) on toivon ja rauhan symboli Japanissa. Ota kurki ja kirjoita siihen kiinnitettyyn paperiin lyhyt toivonrukous. Kun olet lopettanut kirjoittamisen, vie kurki alttarille (tai pöydälle). Palaa paikallesi ja jatka hiljaista rukousta maailman puolesta.

Virsi

Siunaus: (osallistujat noudattavat lukijan liikkeitä)

Lukija: Kosketa kädellä päätäsi. Olkoon mielemme avoin tarjoamaan tapoja, joilla voimme kanavoida toivoa maailmassamme.

Kosketa korvasi. Kuulkaamme kärsivien ääniä kaikkialla maailmassa. Kuulkaamme myös heidän sanojansa toivosta.

Kosketa suutasi. Jakakaamme toivon ja sovinnon sanoja toistemme kanssa.

Kosketa sydäntäsi. Antakoon Pyhä Henki meille rohkeutta olla toivon ja muutoksen välineitä.

Ota vierustoveriasi kädestä: Ulottukoon kätemme auttamaan toisiamme, kun työskentelemme uskollisina yhdessä. Menkäämme tietäen ettemme ole yksin. "Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka uskotte, niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas toivo." (Room. 15:13)

Kaikki: Eläköön toivo! Aamen.

Paperikurjen teko-ohje: <http://www.instructables.com/id/How-to-make-a-Paper-Crane-1/>

tai: <http://origamit.com/origami-kurki/>

Raamatunlukusuunnitelma 2015–2016

MARRASKUU 2015

1. Psalmi 22:23–32
2. Job 42:1–6
3. Job 42:7–9
4. Job 42:10–17
5. Jaak. 1:1–12
6. Jaak. 1:13–18
7. Jaak. 1:19–27
8. Psalmi 112
9. Jaak. 2:1–13
10. Jaak. 2:14–26
11. Jaak. 3:1–12
12. Jaak. 3:13–18
13. Jaak. 4:1–12
14. Jaak. of 4:13–5,6
15. Psalmi 79
16. Jaak. 5:7–12
17. Jaak. 5:13–20
18. Matt. 24:1–14
19. Matt. 24:15–28
20. Matt. 24:29–31
21. Matt. 24:32–44
22. Psalmi 126
23. Matt. 24:45–51
24. Matt. 25:1–13
25. Matt. 25:14–30
26. Matt. 25:31–46
27. Juudas 1–16
28. Juudas 17–25

29. Psalmi 117

30. Jes. 40:1–11

JOULUKUU 2015

1. Jes. 40:12–31
2. Jes. 41:8–14
3. Jes. 42:1–9
4. Jes. 43:1–7
5. Jes. 43:8–13
6. Psalmi 80
7. Jes. 43:14–28
8. Jes. 44:1–5
9. Jes. 44:6–20
10. Jes. 44:21–28
11. Jes. 45:1–8
12. Jes. 45:9–17
13. Psalmi 85
14. Jes. 45:18–25
15. Jes. 46:1–13
16. Jes. 49:1–6
17. Jes. 49:7–17
18. Jes. 49:18–26
19. Jes. 50: 4–11
20. Psalmi 115
21. Jes. 51:1–8
22. Jes. 51:9–16
23. Jes. 52:1–6
24. Jes. 52:7–12
25. Luuk. 1.46–55

26. Luuk. 2:29–32

27. Psalmi 118:15–29

28. Jes. 52:13–53,5

29. Jes. 53:6–12

30. Jes. 55:1–5

31. Jes. 55:6–13

TAMMIKUU 2016

1. Psalmi 148
2. Mark. 1:1–8
3. Psalmi 138
4. Mark. 1:9–13
5. Mark. 1:14–20
6. Mark. 1:21–28
7. Mark. 1:29–39
8. Mark. 1:40–45
9. Mark. 2:1–12
10. Psalmi 2
11. Mark. 2:13–17
12. Mark. 2:18–22
13. Mark. 2:23–28
14. Mark. 3:1–6
15. 1.Tim. 1:1–11
16. 1.Tim. 1:12–20
17. Psalmi 89:1–19
18. 1.Tim. 2:1–7
19. 1.Tim. 2:8–15
20. 1.Tim. 3:1–13
21. 1.Tim. 3:14–16

- 22. 1.Tim. 4:1–11
- 23. 1.Tim. 4:12–5,2
- 24. Psalmi 89:20–53
- 25. 1.Tim. 5:3–16
- 26. 1.Tim. 5:17–25
- 27. 1.Tim. 6:1–10
- 28. 1.Tim. 6:11–21
- 29. 2.Tim.1:1–12
- 30. 2.Tim. 1:13–18
- 31. Psalmi 128

HELMIKUU 2016

- 1. 2.Tim.2:1–13
- 2. 2.Tim.2:14–26
- 3. 2.Tim.3:1–9
- 4. 2.Tim.3:10–17
- 5. 2.Tim.4:1–8
- 6. 2.Tim.4:9–22
- 7. Psalmi 31
- 8. Tiit. 1:1–9
- 9. Tiit. 1:10–16
- 10. Tiit. 2:1–10
- 11. Tiit. 2:11–15
- 12. Tiit. 3:1–15
- 13. Filemon 1–25
- 14. Psalmi 91
- 15. Mark. 11:1–11
- 16. Mark. 11:12–25
- 17. Mark. 11:27–33
- 18. Mark. 12:1–12
- 19. Mark. 12:13–17

- 20. Mark. 12:18–27
- 21. Psalmi 123
- 22. Mark. 12:28–34
- 23. Mark. 12:35–40
- 24. Mark. 12:41–44
- 25. Mark. 13:1–13
- 26. Mark. 13:14–23
- 27. Mark. 13:24–37
- 28. Psalmi 141
- 29. Mark. 14:1–11

MAALISKUU 2016

- 1. Mark. 14:12–16
- 2. Mark. 14:17–25
- 3. Joh. 14:1–14
- 4. Joh. 14:15–26
- 5. Joh. 14:27–31
- 6. Psalmi 132
- 7. Joh. 15:1–8
- 8. Joh. 15:9–17
- 9. Joh. 15:18–16,4
- 10. Joh. 16:5–15
- 11. Joh. 16:16–24
- 12. Joh. 16:25–33
- 13. Psalmi 102
- 14. Joh. 17:1–8
- 15. Joh. 17:9–19
- 16. Joh. 17:20–26
- 17. Mark. 14:26–31
- 18. Mark. 14:32–42
- 19. Mark. 14:43–52

- 20. Psalmi 88
- 21. Mark. 14:53–65
- 22. Mark. 14:66–72
- 23. Mark. 15:1–15
- 24. Mark. 15:16–23
- 25. Mark. 15:24–41
- 26. Mark. 15:42–47
- 27. Mark. 16:1–8
- 28. Mark. 16:9–20
- 29. 1 Piet. 1:1–12
- 30. 1 Piet. 1:13–16
- 31. 1 Piet. 1:17–21

HUHTIKUU 2016

- 1. 1 Piet. 1:22–2,3
- 2. 1 Piet. 2:4–10
- 3. Psalmi 122
- 4. 1 Piet. 2:11–17
- 5. 1 Piet. 2:18–25
- 6. 1 Piet. 3:1–7
- 7. 1 Piet. 3:8–12
- 8. 1 Piet. 3:13–17
- 9. 1 Piet. 3:18–22
- 10. Psalmi 136
- 11. 1 Piet. 4:1–11
- 12. 1 Piet. 4:12–19
- 13. 1 Piet. 5:1–7
- 14. 1 Piet. 5:8–14
- 15. 1 Kor. 1:1–9
- 16. 1 Kor. 1:10–17
- 17. Psalmi 96

18. 1 Kor. 1:18–25
19. Luuk. 1:26–31
20. 1 Kor. 2:1–5
21. 1 Kor. 2:6–16
22. 1 Kor. 3:1–4
23. 1 Kor. 3:5–8
24. Psalmi 149
25. 1 Kor. 3:9–17
26. 1 Kor. 3:18–23
27. 1 Kor. 4:1–5
28. 1 Kor. 4:6–13
29. 1 Kor. 4:14–21
30. 1 Kor. 5:1–8

TOUKOKUU 2016

1. Psalmi 93
2. 1 Kor. 5:9–13
3. 1 Kor. 6:1–11
4. 1 Kor. 6:12–20
5. Fil. 2:5–11
6. 1 Kor. 7:1–6
7. 1 Kor. 7:17–24
8. Psalmi 86
9. 1 Kor. 7:25–40
10. 1 Kor. 8:1–6
11. 1 Kor. 8:7–13
12. 1 Kor. 9:1–18
13. 1 Kor. 9:19–23
14. 1 Kor. 9:24–27
15. Ef. 1:3–14
16. Psalmi 150

17. 1 Kor. 10:1–3
18. 1 Kor. 10:14–22
19. 1 Kor. 10:23–11,1
20. 1 Kor. 11:2–16
21. 1 Kor. 11:17–26
22. Psalmi 145
23. 1 Kor. 11:27–34
24. 1 Kor. 12:1–11
25. 1 Kor. 12:12–26
26. 1 Kor. 12:27–31
27. 1 Kor. 13:1–7
28. 1 Kor. 13:8–13
29. Psalmi 133
30. 1 Kor. 14:1–12
31. 1 Kor. 14:13–25

KESÄKUU 2016

1. 1 Kor. 14:26–33a
2. 1 Kor. 14:33b–40
3. 1 Kor. 15:1–11
4. 1 Kor. 15:12–19
5. Psalmi 36
6. 1 Kor. 15:20–28
7. 1 Kor. 15:29–34
8. 1 Kor. 15:35–49
9. 1 Kor. 15:50–58
10. 1 Kor. 16:1–12
11. 1 Kor. 16:13–24
12. Psalmi 106:1–23
13. 1. Moos. 1:1–22
14. 1. Moos. 2:1–10

15. 1. Moos. 2:11–25
16. 1. Moos. 3:1–22
17. 1. Moos. 4:1–17
18. 1. Moos. 4:18–31
19. Psalmi 106:24–48
20. 1. Moos. 5:1–6,1
21. 1. Moos. 7:1–25
22. 1. Moos. 12:1–20
23. 1. Moos. 12:21–33,51
24. 1. Moos. 13:17–22
25. 1. Moos. 14:1–14
26. Psalmi 73
27. 1. Moos. 14:15–31
28. 1. Moos. 15:1–21
29. 1. Moos. 15:22–27
30. 1. Moos. 16:1–16

HEINÄKUU 2016

1. 1. Moos. 16:17–36
2. 1. Moos. 17:1–16
3. Psalmi 135
4. 1. Moos. 18:1–27
5. 1. Moos. 19:1–25
6. 1. Moos. 20:1–21
7. 1. Moos. 24:1–18
8. 1. Moos. 25:1–22
9. 1. Moos. 32:1–14
10. Psalmi 139
11. 1. Moos. 32:15–35
12. 1. Moos. 33:1–23
13. 1. Moos. 34:1–17

14. 1. Moos. 34:18–35	12. Mark. 8:22–26	10. Jer. 14:1–16
15. 1. Moos. 40:1–17	13. Mark. 8:27–33	11. Psalmi 140
16. 1. Moos. 40:34–38	14. Psalmi 147	12. Jer. 15:10–21
17. Psalmi 124	15. Mark. 8:34–9,1	13. Jer. 16:1–13
18. Mark. 3:7–19	16. Mark. 9:2–13	14. Jer. 18:1–12
19. Mark. 3:20–30	17. Mark. 9:14–29	15. Jer. 19:1–13
20. Mark. 3:31–35	18. Mark. 9:30–37	16. Jer. 20:7–18
21. Mark. 4:1–9	19. Mark. 9:38–41	17. Jer. 21:1–14
22. Mark. 4:10–20	20. Mark. 9:42–50	18. Psalmi 129
23. Mark. 4:21–25	21. Psalmi 120	19. Jer. 23:1–8
24. Psalmi 119:33–40	22. Mark. 10:1–12	20. Jer. 25:1–14
25. Mark. 4:26–29	23. Mark. 10:13–16	21. Jer. 26:1–19
26. Mark. 4:30–34	24. Mark. 10:17–27	22. Jer. 28:1–17
27. Mark. 4:35–41	25. Mark. 10:28–31	23. Jer. 29:1–14
28. Mark. 5:1–20	26. Mark. 10:32–45	24. Jer. 30:1–3, 31:1–14
29. Mark. 5:21–34	27. Mark. 10:46–52	25. Psalmi 142
30. Mark. 5:35–43	28. Psalmi 146	26. Jer. 31:18–20, 31–37
31. Psalmi 119:33–40	29. Jer. 1:1–10	27. Jer. 36:1–19
	30. Jer. 1:11–19	28. Jer. 36:20–32
	31. Jer. 2:1–13	29. Jer. 37:1–21
		30. Jer. 38:1–13
ELOKUU 2016	SYYSKUU 2016	LOKAKUU 2016
1. Mark. 6:1–6	1. Jer. 3:1–10	1. Jer. 38:14–28
2. Mark. 6:7–13	2. Jer. 3:21–44	2. Psalmi 65
3. Mark. 6:14–29	3. Jer. 6:9–23	3. Jer. 39:1–18
4. Mark. 6:30–44	4. Psalmi 127	4. Jer. 40:1–16
5. Mark. 6:45–56	5. Jer. 7:1–15	5. Jer. 41:1–18
6. Mark. 7:1–23	6. Jer. 7:16–28	6. Jer. 42:1–22
7. Psalmi 119:41–48	7. Jer. 9:22–23	7. Jer. 43:1–13
8. Mark. 7:24–30	8. Jer. 12:1–6	8. Jer. 44:1–14
9. Mark. 7:31–37	9. Jer. 13:1–11	
10. Mark. 8:1–9		
11. Mark. 8:10–21		

9. Psalmi 109	27. 2 Kor. 5: 11–15	13. Psalmi 51
10. Jer. 44:15–30	28. 2 Kor. 5:16–21	14. 2 Piet. 1:1–11
11. Jer. 45:1–5	29. 2 Kor. 6:1–10	15. 2 Piet. 1:12–21
12. Valitusvirret 1:1–11, 17–22	30. Psalmi 125	16. 2 Piet. 2:1–11
13. Valitusvirret 3:1–33	31. 2 Kor. 6:11–7, 1	17. 2 Piet. 2:12–22
14. Valitusvirret 3:34–66		18. 2 Piet. 3:1–9
15. Valitusvirret 5:1–22	MARRASKUU 2016	19. 2 Piet. 3.10–18
16. Psalmi 42	1. 2 Kor. 7:2–16	20. Jes.26:7–19
17. 2 Kor. 1:1–11	2. 2 Kor. 8:1–15	21. Jes.56:1–8
18. 2 Kor. 1:12–24	3. 2 Kor. 8:16–24	22. Jes.56:9–12
19. 2 Kor. 2:1–11	4. 2 Kor. 9:1–15	23. Jes.57:1–13
20. 2 Kor. 2:12–17	5. 2 Kor. 10:1–11	24. Jes.57:14–21
21. 2 Kor. 3:1–11	6. Psalmi 90	25. Jes.58.1–9a
22. 2 Kor. 3:12–18	7. 2 Kor. 10:12–18	26. Jes.58:9b–14
23. Psalmi 143	8. 2 Kor. 11:1–15	27. Psalmi 24
24. 2 Kor. 4:1–6	9. 2 Kor. 11:16–33	28. Jes.59:1–15a
25. 2 Kor. 4:7–18	10. 2 Kor. 12:1–10	29. Jes.59:15b–21
26. 2 Kor. 5:1–10	11. 2 Kor. 12:11–21	30. Jes.60:1–14
	12. 2 Kor. 13:1–13	